

19 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Iurie Diaconu

Victor Boico

juducând în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpat și de avocații săi, Gafton Mihai și Cebotari Stela, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Poprițac Mihail Xxxxx, a.n.

xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

- instanța de fond: 01.02.2011 - 07.04.2015;

- instanța de apel: 27.09.2016 - 20.12.2017;

- instanța de recurs: 16.03.2018 - 19.06.2018,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Dubăsari din 07 aprilie 2015, Poprițac Mihail a fost achitat pe episoadele din 15 septembrie 2005 și 25 ianuarie 2006 pe faptul dobândirii ilicite a bunurilor cet. Medvițchi Valentin și Moldoveanu Nelli din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Poprițac Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, cu aplicarea art. 79 Cod penal, sub formă de 5 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a deține funcții în cadrul autorităților publice cu atribuții de înregistrare sau gestionare a bunurilor imobile pe termen de 1 an.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 5 ani.

Plângerea lui Poprițac Mihail asupra ordonanței de anulare a ordonanței de încetare a urmăririi penale din 19.01.2009 adoptată de procurorul r-lui Orhei, Valeriu Smochină, s-a respins ca neîntemeiată.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Medvițchi Valentin și Nelli Moldoveanu s-au admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Acțiunea civilă înaintată de Leahu Rodica s-a admis parțial și s-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul acesteia a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 10 000 (zece mii) Euro, în lei moldovenești, conform

cursului valutar al BNM, la data executării hotărârii.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul Rodicăi Leahu a prejudiciului moral cauzat în sumă de 30 000 (treizeci mii) lei și cheltuielilor de judecată legate de acordarea asistenței juridice de către avocatul Anatolie Bruma în sumă de 3 000 (trei mii) lei. În rest acțiunea civilă a Rodicăi Leahu către Poprițac Mihail s-a respins ca neîntemeiată.

Încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27.09.2010 prin care a fost aplicat sechestrul pe 365 de terenuri agricole situate în extravilanul satul Xxxxx, r-nul Xxxxx, ce aparțin cu drept de proprietate inculpatului, în scopul reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, s-a modificat și s-a dispus menținerea sechestrului asupra bunurilor imobile indicate, în limita valorii prejudiciului stabilit prin sentință.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că prin rechizitoriu, Poprițac Mihail a fost învinuit de faptul că la 15.09.2005, acționând cu intenție directă, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că are în proprietate și dispune pentru vânzare de terenuri de pământ cu destinație agricolă, cu suprafața totală de 286 ha, situate în satul Xxxxx, r-nul Xxxxx, a primit și a însușit de la Medvițchi Valentin bani în sumă de 180 000 lei și 18 900 Euro, care conform cursului valutar al Băncii Naționale la data săvârșirii infracțiunii constituiau 283 500 lei, pe care i-a folosit în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate daune în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 463 500 lei.

Tot el, a fost învinuit de faptul că la 15.09.2005, acționând cu intenție directă, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că are în proprietate și dispune pentru vânzare de terenuri de pământ cu destinație agricolă, cu suprafața totală de 286 ha, situate în satul Xxxxx, r-nul Xxxxx, a primit și a însușit de la Moldoveanu Nelli bani în sumă de 15 000 Euro, care conform cursului valutar al BNM la data săvârșirii infracțiunii constituiau 225 000 lei, pe care i-a folosit în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate daune în proporții deosebit de mari.

Tot el, la 01.03.2006, acționând cu intenție directă, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că are în proprietate și dispune pentru vânzare de terenul forestier nr. 377, cu suprafața de 5,00 ha și terenul de plajă cu nr. 378, cu suprafața de 1,00 ha, situate în extravilanul satului Xxxxx, r-nul Xxxxx, a primit și a însușit de la Leahu Alexei bani în sumă de 5 000 Euro, care conform cursului valutar al Băncii Naționale la data săvârșirii infracțiunii constituiau 76 750 lei pe care i-a folosit în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate daune în proporții mari.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. procurorul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Poprițac Mihail să fie recunoscut culpabil și condamnat în baza art. 190

alin. (5) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a deține funcții în cadrul autorităților publice cu atribuții de înregistrare sau gestionare a bunurilor imobile pe termen de 5 ani.

De încasat din contul inculpatului în contul părților vătămate suma acțiunilor civile înaintate în cadrul cercetării judecătorești.

În motivarea cerințelor procurorul a invocat:

- acțiunile lui Poprițac Mihail, care s-a pregătit să înstrăineze circa 20 ha (35 extrase) din cele 300 ha despre care a discutat că le va înstrăina, nu pot fi încadrate în acțiuni efectuate cu bună credință în limita relațiilor civile, or la momentul încheierilor contractelor de arvună inculpatul nu cunoștea că pentru realizarea contractului de vânzare-cumpărare a loturilor de teren este nevoie de o perioadă mai mare de timp. Cert este că cunoștea la moment că a efectuat mai multe tranzacții de vânzare-cumpărare cu terenuri, însă acțiunea prin care a pregătit extrasele de la OCT Dubăsari și chipurile pe care nu a reușit să o realizeze din cauza lipsei părții vătămate Medvițchi, este făcută cu scopul de a duce în eroare în continuare părțile vătămate pentru dobândirea celorlalte sume de bani încasate de Poprițac Mihail de la părțile vătămate;

- nu pot fi explicate acțiunile inculpatului care declară că părțile vătămate au dispărut și nu doreau să preia terenul cu puieții, iar în același timp aceștia depun plângere la organele de poliție din aceeași localitate în care locuiește Poprițac Mihail și solicită atragerea acestuia la răspundere penală;

- în cadrul examinării cauzei, instanța nu a determinat situația financiară extrem de precară a inculpatului la momentul realizării infracțiunii, fapt ce a fost atestat din înscrisurile IFS Dubăsari dar și din declarațiile martorului Chisili Mihail care a indicat că a realizat în anul 2005 un proiect de plantare a viței de vie pentru Poprițac Mihail pentru care numitul urma să achite 80 000 lei, care însă nu i-a achitat până în prezent;

- până în prezent inculpatul nu a achitat și nu a restituit sub nici o formă pretinsele „datorii”, prejudicii cauzate în urma infracțiunii față de părțile vătămate, or o persoană ce acționează cu bună credință urma să restituie banii sau bunurile dobândite, însă deja de 10 ani inculpatul nu restituie și nu recunoaște că trebuie să restituie părților vătămate bunurile însușite de la aceștia. Totodată, inculpatul (în cazul acceptării versiunii înaintate de numit și recunoscute în parte de instanța de judecată precum că suntem în prezența relațiilor civile) nici nu a inițiat procese civile în instanța de judecată pentru a rezilia contractele semnate;

- din împrejurările menționate rezultă doar o concluzie, că inculpatul a realizat intenția criminală, a dobândit banii, iar situația la zi când deja de 10 ani folosește banii părților vătămate și respectiv nu are careva obligații față de numiți, nu relevă altceva decât lipsa din partea inculpatului a oricăror intenții de executa actele civile semnate;

- sentința în partea concluziilor asupra acțiunilor inculpatului pe episoadele cu cet. Medvițchi și Moldoveanu, este una contradictorie, or instanța a apreciat distinct buna credință a inculpatului în cazul părților vătămate numite și în cazul părții vătămate Leahu Alexei;

- nici una din pretensele obligații ale lui Poprițac Mihail față de părțile vătămate, nu au fost realizate, fapt care dă dovadă că acesta deja la momentul semnării contractelor a avut doar o intenție infractorică de a însuși banii acestora, ducând în eroare numiții prin prezentarea unor înscrisuri ce le deținea;

- instanța de judecată a stabilit greșit că relațiile cu cet. Medvițchi și Moldoveanu sunt niște relații civile legate de contracte încheiate între părți, fără a lua în vedere prevederile Codului civil;

- nu sunt clare concluziile instanței referitor la prezența relațiilor civile în raporturile dintre inculpat și părțile vătămate Medvițchi și Moldoveanu;

-nu este clar la care circumstanță din cele enunțate la art. 79 Cod penal s-a referit instanța de judecată când a determinat că starea sănătății inculpatului este precară, prezența a 3 copii minori la întreținere, or circumstanțele redate de instanță, nu se regăsesc în șirul împrejurărilor prevăzute de norma vizată și invers nici una din împrejurările menționate la art. 79 Cod penal, nu a fost determinată de instanța de judecată;

- la aplicarea art. 90 Cod penal instanța s-a bazat pe aceleași împrejurări pe care le-a invocat la aplicarea art. 79 Cod penal, limitându-se doar la descrierea art. 90 Cod penal, fără a invoca acele împrejurări care ar motiva suspendarea executării pedepsei.

3.2. partea vătămată Medvițchi Valentin, avocatul Berezovschi Adrian în numele părții vătămate Moldoveanu Nelli, avocatul Bruma Anatolie în numele succesorului legal al victimei Leahu Alexei, Leahu Rodica, cu solicitări identice privind casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Poprițac Mihail să fie recunoscut culpabil și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la pedeapsă sub formă de 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu admiterea acțiunilor civile înaintate integral.

În motivarea cerințelor s-a invocat:

- instanța de judecată a apreciat incorect probele administrate atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată, totodată apelantul nefiind de acord și cu pedeapsa stabilită inculpatului;

-instanța de judecată, pronunțând sentința, a dat apreciere greșită declarațiilor martorilor, părților vătămate și a inculpatului;

- instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul cunoștea că nu are în proprietate 300 ha de teren arabil, ducând în eroare părțile vătămate și știind cu certitudine că la notar nu se păstrează documentele ce stau la baza întocmirii contractelor, prezentând un certificat fals de la Primăria Xxxxx, r-nul Xxxxx, precum că deține 286 ha de teren, astfel prin ascunderea suprafeței reale de teren, a însușit sumele de bani de la părțile vătămate, ulterior, urmărind scopul său infracțional a mărit prețul unui ha de la

5 000 la 20 000 lei, conștientizând că părțile vătămate cu noul preț nu vor dori să procure loturile de teren și astfel să nu restituie nici mijloacele bănești;

- instanța de judecată greșit a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, deoarece acesta se caracterizează negativ, prin urmare instanța nu a luat în considerație prevederile art. 61 Cod penal;

- instanța de fond eronat a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 79 Cod penal, deoarece s-a stabilit cu certitudine că ultimul, din start a avut drept scop însușirea mijloace bănești, fără a înstrăina loturile de teren, motivul fiind necesitatea banilor, or în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată, inculpatul vina nu a recunoscut, la faza urmăririi penale a refuzat de a face declarații, iar în instanță a depus declarații ce urmează a fi apreciate critic, având drept scop eschivarea de la răspundere penală, totodată nu a restituit nici prejudiciul material cauzat.

3.3. *avocatul Gîjdianu Anatolie în interesele inculpatului*, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care procesul penal să fie încetat în baza art. 391 alin. (1) pct. 5) sau pct. 6) Cod de procedură penală, **sau** casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Poprițac Mihail să fie achitat și pe capătul de învinuire în dobândirea ilicită a sumei de 5 000 Euro de la Leahu Alexei.

În motivarea cerințelor a invocat:

- instanța de judecată urma să adopte în privința lui Poprițac Mihail o sentință de încetare a procesului penal conform pct. 5) sau pct. 6), alin (1) art. 391 Cod procedură penală;

- pe parcursul judecării cauzei instanța de judecată nu a examinat plângerea lui Poprițac Mihail, or prin decizia din 27.03.2012, Colegiului penal lărgit al CSJ a indicat expres că în obligațiunile instanței de fond intră și verificarea legalității acțiunilor procesuale efectuate în cadrul urmăririi penale;

- după încheierea dezbaterilor, instanța a reluat cercetarea judecătorească solicitând părților să se expună asupra circumstanțelor privind încetarea sau neîncetarea procesului penal în baza temeiurilor plângerii lui Poprițac Mihail;

- în partea motivată a sentinței instanța de judecată a indicat că a reexaminat plângerea, dispunând inadmisibilitatea ei, făcând referință la art. 313 Cod de procedură penală, însă instanța de fond nu examinează plângerile privind acțiunile organului de urmărire penală efectuate în faza urmăririi penale, având doar competența de a emite sentințe de achitare, de condamnare sau de încetare a procesului și nu de respingere a vre-unei plângeri depuse încă în faza urmăririi penale. În cazul în care în timpul urmăririi penale au fost admise careva încălcări ale drepturilor inculpatului sau au fost admise careva încălcări procesuale privind administrarea probelor, la adoptarea sentinței urmează să se expună anume prin acele trei moduri prevăzute expres de legislația procesual penală, adică adoptând una din cele trei feluri de sentințe, sau dând soluții pentru fiecare faptă incriminată;

- instanța de judecată eronat a admis în principiu acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Medvițchi Valentin și Moldoveanu Nelli, deoarece în conformitate cu art. 387 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de judecată nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sunt întrunite elementele infracțiunii;

- cu toate că depozițiile date de către Leahu A., Samburscaia N. și Șumcova V., par a contrazice depozițiile date de Poprițac Mihail, totuși analizând probele prezentate de acuzatorul de stat, și anume contractul de arvună, depozițiile date de aceștia dar și declarațiile date de Poprițac Mihail cu probele prezentate de el, consideră că instanței de judecată urmau să-i apară îndoieli ce urmau a fi tratate în favoarea inculpatului;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017, s-a respins apelul declarat de către avocatul Gîjdianu Anatolie în numele inculpatului ca fiind nefondat.

Apelurile declarate de către procuror, partea vătămată Medvițchi Valentin, avocatul Bruma Anatolie în numele succesului legal al victimei Leahu Cristina și avocatul Berezovschi Adrian în numele părții vătămate Nelli Moldoveanu, au fost admise, cu casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Poprițac Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 8 (opt) ani, cu privarea de dreptul de a deține funcții în cadrul autorităților publice cu atribuții de înregistrare sau gestionare a bunurilor imobile pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate Medvițchi Valentin și Nelli Moldoveanu au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 27 septembrie 2010 prin care a fost autorizată punerea sechestrului asupra a 365 terenuri agricole, situate în extravilanul satului Xxxxx, r-nul Xxxxx, a fost menținută până la repararea integrală a prejudiciului cauzat prin infracțiune părților vătămate Medvițchi Valentin, Moldoveanu Nelli și Leahu Alexei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. Inculpatul Poprițac Mihail, fiind citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată în instanța de apel, pentru finisarea cercetării judecătorești nu s-a prezentat, astfel instanța de apel, prin încheierea din 10 iulie 2017, a dispus examinarea în continuare a cauzei în lipsa ultimului, fiind anunțat în căutare.

Judecând apelurile, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, Colegiul **a constatat** că Poprițac Mihail, la 15.09.2005, acționând cu intenție directă, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că are în proprietate

și dispune pentru vânzare de terenuri de pământ, cu destinație agricolă, cu suprafața totală de 286 ha, situate în satul Xxxxx, raionul Xxxxx, a primit și a însușit de la Medvițchi Valentin bani în sumă de 180 000 lei și 18 900 Euro, care conform cursului valutar al Băncii Naționale la data săvârșirii infracțiunii constituia suma de 283 500 lei, pe care i-a folosit în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate daune în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 463 500 lei.

Tot el, la 15.09.2005 acționând cu intenție directă, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că are în proprietate și dispune pentru vânzare de terenuri de pământ, cu destinație agricolă, cu suprafața totală de 286 ha, situate în satul Xxxxx, raionul Xxxxx, a primit și a însușit de la Moldoveanu Nelli bani în sumă de 15 000 Euro, care conform cursului valutar al BNM la data săvârșirii infracțiunii constituia suma de 225 000 lei, pe care i-a folosit în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate daune în proporții deosebit de mari.

Necătând la faptul că inculpatul învinuirea înaintată nu a recunoscut, Colegiul a considerat că faptul comiterii acțiunilor infracționale este dovedită prin declarațiile părților vătămate Medvițchi Valentin, Moldoveanu Nelli, Leahu Alexei, martorilor Rapcea Mihail, Palancea Alexei, Țurcan Ion, Chisili Mihail, Guțu Igor, Samburskaia Natalia, Șumcov Andrei, Șumcova Valentina, Loghin Mihail, Medvițchi Ecaterina precum și prin materialele cauzei care au fost administrate în cursul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, cercetate și verificate în instanța de apel.

Cercetând și verificând probele, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, Colegiul a considerat că s-a dovedit vinovăția lui Poprițac Mihail pe faptul dobândirii ilicite a bunurilor de la părțile vătămate Medvițchi Valentin și Moldoveanu Nelli, respectiv, acțiunile infracționale ale acestuia cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Colegiul a atestat că instanța de fond eronat a apreciat declarațiile părților vătămate Medvițchi Valentin și Moldoveanu Nelli și a martorilor, precum că Poprițac Mihail ar fi împrumutat banii în scopul de a procura loturile de teren, deoarece din declarațiile părții vătămate Medvițchi Valentin și din declarațiile martorului Medvițchi Ecaterina, se constată faptul că inculpatul la încheierea contractelor deja avea în proprietate 286 ha., fapt confirmat și prin certificatul prezentat de Primăria Dubăsari, iar suma de 5 000 Euro a fost dată în scopul procurării diferenței de la 286 ha la 300 ha, fapt confirmat și prin declarațiile părților vătămate Nelli Moldoveanu, Alexei Leahu și ale martorilor Chiseli Mihail și Guțu Igor.

La fel, instanța de fond eronat a reținut ca fiind veridice declarațiile inculpatului precum că dânsul în acea perioadă a avut destule surse financiare și nu a avut intenția

de a însuși banii de la Moldoveanu Nelli și Medvițchi Valentin, această versiunea fiind combătută de înscrisul prezentat de IFS Dubăsari, din care rezultă că întreprinderea condusă de Poprițac Mihail, în anul 2009 a fost declarată ca întreprindere fantomă, care nu a declarat careva venituri în toată perioada de activitate și în prezent are restanțe la bugetul de stat. Despre alte surse de venit Poprițac Mihail nu a declarat și respectiv nu au fost reținute declarațiile acestuia precum că avea surse financiare suficiente.

Tot în acest sens, instanța de apel a reținut declarațiile martorului Palancea Alexei care a indicat că Poprițac Mihail i-a comunicat că vrea să vândă pământul, deoarece are datorii, declarațiile martorului Chiseli Mihail care a indicat că Institutul de Pomicultură a efectuat inculpatului un proiect de plantare a viței de vie, pe o suprafață de 260-270 ha, care îi aparțineau ultimului în baza contractelor de vânzare-cumpărare și a titlurilor de proprietate, pentru care urma să achite suma de 80 000 lei și care până în prezent nu a fost achitată și din acest motiv el a propus lui Medvițchi Valentin procurarea terenurilor, cu scopul ca Poprițac Mihail să achite costul proiectului elaborat de Institutul de Pomicultură.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului în partea ce ține de faptul că în anii 2003, 2004 și 2005 el a procurat terenuri agricole cu scopul de a planta viță de vie, în anul 2005 avea înregistrate la Primăria s. Xxxxx, terenuri agricole cu suprafața de 206 ha, că în afară de acestea mai avea 70 ha care erau pregătite pentru a le procura, iar 15-18 ha de teren agricol nu erau înregistrate la Organul Cadastral Teritorial, deoarece aceste afirmații nu aveau suport probatoriu, inculpatul prezentând în confirmarea declarațiilor sale un înscris eliberat de primăria s. Xxxxx - fără număr și fără data emiterii.

Așadar, acțiunile lui Poprițac Mihail, care a pregătit să înstrăineze circa 20 ha (35 extrase) din cele 300 ha despre care a discutat că le va înstrăina, de către instanța de apel, nu au fost încadrate în acțiuni efectuate cu bună credință în limita relațiilor civile, or, la momentul încheierii contractelor de arvună Poprițac Mihail nu cunoștea că pentru realizarea contractului de vânzare-cumpărare a loturilor de teren este nevoie de o perioadă mai mare de timp. Cert este că cunoștea la moment că a efectuat mai multe tranzacții de vânzare-cumpărare cu terenuri, însă acțiunea prin care a pregătit extrasele de la OCT Dubăsari și pe care nu a reușit să o realizeze din cauza lipsei părții vătămate Medvițchi Valentin, a fost făcută cu scopul de a duce în continuare în eroare părțile vătămate pentru dobândirea celorlalte sume de bani încasate de la acestea.

Instanța nu a reținut nici declarațiile inculpatului precum că părțile vătămate au dispărut și nu doreau să preia terenul cu puieții, în situația în care ultimii au depus plângere la organele de poliție din aceeași localitate în care locuiește Poprițac Mihail și au solicitat atragerea la răspundere penală a acestuia. Mai mult ca atât, inculpatul până în prezent nu a achitat și nu a restituit sub nici o formă pretinsele „datorii”, prejudicii cauzate în urma infracțiunii față de părțile vătămate, or o persoană ce

acționează cu bună credință urma să restituie banii sau bunurile dobândite. De asemenea, nici una din pretensele obligații ale lui Poprițac Mihail, față de toate părțile vătămate, precum și față de martorul Chisili M. nu au fost executate, fapt care dovedește odată în plus că acesta deja la momentul semnării contractelor menționate în lista mijloacelor materiale de probă, a avut doar intenția infracțională de a însuși banii părților vătămate ducând în eroare numiții prin prezentarea unor înscrisuri ce le dețin

Totodată, instanța de apel a notat că instanța de fond a ignorat proba prezentată de acuzare, și anume înscrisul eliberat la 23.01.2015 sub nr. 53-2/89 de IFS Dubăsari referitor la activitatea SRL „Moldtotalvin” (fondator și conducător Poprițac Mihail) prin care s-a constatat că întreprinderea respectivă, de la momentul constituirii, anul 2004, niciodată nu a declarat venituri și în anul 2009 a fost declarată ca firmă fantomă, iar în prezent are restanță la bugetul de stat în sumă de 14247.46 lei.

Cu referire la argumentele avocatului Anatolie Gîjdianu privind pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului și pe faptul dobândirii ilicite a bunurilor de la partea vătămată Leahu Alexei, instanța de apel a atestat netemeinicia acestora, deoarece pe acest capăt de învinuire instanța de fond corect a constatat vinovăția inculpatului, care și-a găsit pe deplin confirmarea prin probele administrate de acuzatorul de stat, ce au servit obiect de analiză în instanța de fond, fiind suplimentar cercetate și verificate în instanța de apel.

În cadrul cercetării judecătorești, Colegiul a constatat că vinovăția inculpatului pe episoadele dobândirii ilicite a bunurilor de la părțile vătămate Medvițchi Valentin și Moldoveanu Nelli a fost constatată pe deplin, inclusiv prin aceleași probe care au fost puse la baza sentinței de condamnare în ceea ce privește episodul comis în privința părții vătămate Leahu Alexei. Astfel, relațiile iscate în legătură cu procurarea bunurilor agricole care aparțineau inculpatului constituie obiectul atât pe episodul cu partea vătămată Leahu Alexei cât și pe episoadele cu părțile vătămate Medvițchi Valentin și Moldoveanu Nelli.

În baza probelor care au fost apreciate, instanța de apel a constatat că la momentul încheierii contractelor de arvună dintre Medvițchi Valentin și inculpat, dintre Leahu Alexei și inculpat, precum și la momentul primirii mijloacelor financiare, inculpatul avea scopul de a însuși aceste bunuri și nu avea intenția de a-și onora obligațiunile contractuale și nici de a vinde aceste terenuri agricole.

Instanța de apel a constatat că suma prejudiciului cauzat părților vătămate Medvițchi Valentin, Moldoveanu Nelli și Leahu Alexei în mărime de 463 500 lei, 225 000 lei și 76 750 lei, depășea 40 de salarii medii lunare pe economie la momentul săvârșirii faptei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari conform art. 126 Cod penal.

Analizând argumentele avocatului Anatolie Gîjdianu privind încetarea procesului penal în privința inculpatului în baza art. 391 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedură penală, Colegiul a constatat netemeinicia acestora, relevând că în cazul

reluării urmăririi penale, după încetarea urmăririi penale, din motiv că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri, nu este necesară referirea în ordonanță la probe noi sau recent descoperite, la care a făcut trimitere inculpatul, deoarece acest aspect este prevăzut la alin. (4) art. 287 Cod de procedură penală, iar ordonanța procurorului A. Macovei din 17.12.2008, prin care s-a încetat urmărirea penală a fost anulată din motivul ilegalității ei, fapt indicat expres de norma legală enunțată.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului, Colegiul, a considerat că instanța de fond eronat a interpretat prevederile art. 79 Cod penal, și neîntemeiat a stabilit lui Poprițac Mihail o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, or circumstanțele reținute ca fiind „excepționale”, și anume starea de sănătatea a inculpatului și prezența a 3 copii minori în familie, nu constituie circumstanțe excepționale în sensul art. 79 Cod penal, dar circumstanțe atenuante în sensul art. 76 Cod penal.

Instanța, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care este una deosebit de gravă, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea faptelor infracționale incriminate, nu a reparat prejudiciul cauzat părților vătămate, drept circumstanță atenuantă fiind reținută prezența copiilor minori la întreținere, a ajuns la concluzia a aplica lui Poprițac Mihail pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 8 (opt) ani, cu privarea de dreptul de a deține funcții în cadrul autorităților publice cu atribuții de înregistrare sau gestionare a bunurilor imobile pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

Cu referire la acțiunile civile înaintate, reieșind din faptul că de către părțile vătămate Medvițchi Valentin și Moldoveanu Nelli se solicită încasarea unor sume ce depășesc cu mult suma prejudiciului stabilit în rechizitoriu, fapte ce necesită prezentarea unor probe suplimentare, ceea ce ar presupune amânarea ședințelor de judecată, Colegiul a decis a admite în principiu acțiunile civile menționate, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27.09.2010, în scopul reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, a fost aplicat sechestru pe 365 terenuri agricole situate în extravilanul satului Xxxxx, r-nul Xxxxx, ce aparțin cu drept de proprietate inculpatului, iar instanța de apel a dispus menținerea acesteia până la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune părților vătămate Medvițchi Valentin, Leahu Alexei și Moldoveanu Nelli.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recursuri ordinare:

5.1. avocatul Cebotari Stela în numele inculpatului, care fără a invoca un temei pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea

deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță.

În susținerea recursului menționează că:

- nu a existat nici un temei de a anula ordonanța din 17.12.2008 privind clasarea și încetarea urmăririi penale emisă în privința lui Poprițac Mihail, în ordonanța din 19.01.2009, prin care a fost anulată ordonanța respectivă, nefiind indicate fapte noi sau recent descoperite ori vre-un viciu fundamental care să ducă la reluarea urmăririi penale;

- instanța de apel, fără a ține cont de cererea inculpatului prin care s-a solicitat amânarea examinării cauzei pe motiv de boală, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia, astfel fiindu-i încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil.

- la stabilirea pedepsei, instanța nu a luat în considerare faptul că inculpatul are grad de invaliditate, are trei copii minori la întreținere, este grav bolnav, astfel numindu-i o pedeapsă prea aspră.

- de asemenea, instanța de apel în decizia sa nu a motivat cauza anulării sentinței și care probe le-a considerat valabile la admiterea apelului procurorului.

5.2. *avocatul Gafton Mihai în numele inculpatului*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță.

În susținerea recursului menționează că instanța de apel nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, legătura lor cauzală prin prisma pertinentei și concludenței, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Cu toate că instanța de apel în decizia sa menționează că înscrisul eliberat de primăria satul Xxxxx, fără număr și fără dată, prezentat de inculpat în confirmarea faptului că deține în proprietate 200 ha, nu are putere probatorie în sensul că Poprițac Mihail deține 365 terenuri agricole, totuși în partea dispozitivă a deciziei menține încheierea prin care a fost autorizată punerea sechestrului asupra acestor terenuri.

De către apărare au fost prezentate probe că inculpatul s-a aflat la tratament staționar și ambulatoriu, însă instanța de apel a examinat cauza în lipsa inculpatului, considerând că acestuia i s-a asigurat posibilitatea să-și exercite dreptul la apărare, drept la care însă ultimul a renunțat.

Sub aspectul neîndeplinirii de către inculpat a obligațiilor sale cu survenirea responsabilității penale, instanța de apel face trimitere la probele din dosar, inclusiv la acte juridice civile, ceea ce reprezintă violarea art. 6 din Convenție care prin prisma art. 1 al Protocolului nr.4 al CEDO, exclude privarea de libertatea a persoanei pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală.

5.3. *inculpatul*, care declară recurs la 07.03.2018 și fără a invoca un temei pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță.

În susținerea recursului inculpatul indică că toate relațiile care le-a avut cu părțile vătămate sunt relații civile, fapt confirmat prin contractele încheiate între ei, iar el niciodată nu a încălcat condițiile contractului.

Instanța de apel, stabilind pedeapsa inculpatului n-a luat în considerație starea sănătății acestuia și faptul că ultimul are la întreținere 3 copii minori.

Chiar dacă avocatul a prezentat instanței de apel cerere privind amânarea ședinței de judecată, totuși examinarea cauzei a avut loc în lipsa sa.

Instanța de apel nu a citat și audiat în calitate de martori persoanele care puteau să ilustreze faptele ce au avut loc cu 14 ani în urmă.

Instanța de fond a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul succesorului părții vătămate Leahu Alexei, Leahu Rodica, care este soția acestuia, a prejudiciului material cauzat prin infracțiune, iar instanța de apel a dispus ca acest prejudiciu să fie restituit Cristinei Leahu, despre care nu cunoaște cine este.

5.4. Pe marginea recursurilor declarate, procurorul depune referință, solicitând instanței de recurs a le respinge ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale, or lecturând conținutul cererilor de apel în coraport cu decizia instanței de apel, se constată că instanța s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelanților și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

Cu referire la faptul că examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc în lipsa inculpatului, procurorul menționează că acesta a fost audiat de către instanța de apel la 13 martie 2017, iar ulterior fiind citat legal, fără careva motive întemeiate nu s-a prezentat, iar continuarea examinării cauzei a avut loc în strictă conformitate cu prevederile art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală.

6. Verificând decizia recurată în raport cu motivele invocate în recursuri și materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile declarate de către avocații Cebotari Stela și Gafton Mihai în numele inculpatului urmează a fi respinse ca inadmisibile, iar recursul declarat de către inculpat urmează a fi respins ca depus peste termen, din următoarele considerente:

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la

faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit evidențiază că avocatul Gafton Mihai în recursul declarat indică drept temeiuri de casare pct. 5), 6) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când cauza a fost judecată în instanța de apel fără participarea inculpatului care fiind citat legal, a fost în imposibilitate de a se prezenta, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și când în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii*, iar avocatul Cebotari Stela în recursul declarat nu a indicat nici un temei de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă instanța constată că recurentul invocă aceleași argumente ca și avocatul Gafton Mihai, prin urmare Colegiul consideră necesar a se expune asupra acestora concomitent.

Așa dar, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține, că temeiurile invocate nu și-au găsit confirmarea în cauza dată. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

Cu referire la temeiul invocat prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, precum că examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc fără participarea inculpatului, Colegiul menționează că, potrivit materialelor cauzei, Poprițac Mihail a fost citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, acesta fiind prezent în ședințele de judecată inițiale în instanța de apel. La 13 martie 2017 a fost audiat pe marginea învinuirii înaintate, ulterior, în ședințele de judecată din 20.04.2017, 12.06.2017 și 10.07.2017, inculpatul, deși a fost citat legal, nu s-a mai prezentat, iar potrivit adeverințelor oficiului poștal Ustia (f.d. 73,74 vol. XIII), Poprițac Mihail nu a fost de găsit pentru înmânarea citației.

Instanța de apel, conducându-se de art. 321 alin. (5) Cod de procedură penală, prin încheierea din 10.07.2017, a dispus anunțarea inculpatului în căutare, considerând că neprezentarea acestuia în ședințele de judecată, împiedică la buna desfășurare a procesului penal și examinarea în termeni rezonabili a cauzei penale, deoarece anterior prin decizia instanței de apel din 20.01.2015 (f.d. 74-79, vol. IX), în privința lui Poprițac Mihail a fost aplicată măsura preventivă - liberarea provizorie sub control judiciar, care ulterior prin sentința din 07.04.2015 a fost menținută până la rămânerea definitivă a acesteia, inculpatului fiindu-i impuse trei obligații, și anume:

- 1) să nu intre în legătură cu părțile implicate în cauza penală;
- 2) să se prezinte la instanța de judecată ori de câte ori este citat;
- 3) să predea pașaportul instanței de judecată.

Astfel, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, inculpatul se afla în liberare provizorie sub control judiciar, fiind obligat să se prezinte în instanță ori de câte ori este citat, obligație pe care Poprițac Mihail nu a îndeplinit-o. Ulterior, cunoscând despre ședințele de judecată din 25.09.2017, 27.10.2017, 13.11.2017, 04.12.2017 și 20.12.2017, în vederea tergiversării examinării cauzei, intenționat nu s-a prezentat, expediind cereri de amânare.

Contrar argumentelor recurențelor, Colegiul consideră că instanța de apel corect a dispus continuarea examinării cauzei în lipsa inculpatului, considerând că acesta a renunțat la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, nefiindu-i încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil.

Prin urmare Colegiul lărgit a stabilit că eroarea prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală invocată, nu a fost comisă de instanța ierarhic inferioară.

Cu referire la temeiul invocat prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul consideră că acesta de asemenea nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, corect fiind condamnat Poprițac Mihail în baza art. 190 alin. (5) Cod penal. Instanța de apel a cercetat minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului.

Rejudecând cauza, instanța de apel a stabilit că acuzarea a prezentat probe pertinente și concludente care în ansamblu cu circumstanțele cauzei, dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și printr-o apreciere justă a acestora, corect a concluzionat asupra condamnării lui Poprițac Mihail în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Referitor la argumentul avocatului Gafton Mihai precum că instanța de apel a menținut încheierea prin care s-a autorizat punerea sechestrului asupra a 365 terenuri agricole cu toate că a considerat fără putere probatorie înscrisul eliberat de primăria satului Ustia, care confirma faptul că Poprițac Mihail deține aceste terenuri, Colegiul menționează că acest înscris nu conține un număr de înregistrare și data când a fost eliberat, anume din aceste considerente fiind considerat fără putere probatorie. Mai mult ca atât, la baza încheierii privind punerea sechestrului din 27 septembrie 2010 emisă de Judecătoria Centru, mun. Chișinău, nu stă înscrisul menționat, dar informația eliberată de către Întreprinderea de Stat „Cadastru”, prin care s-a confirmat faptul deținerii de către Poprițac Mihail a terenurilor respective.

Cât ține de ordonanța din 19.01.2009 prin care a fost anulată ordonanța din 17.12.2008 privind clasarea și încetarea urmăririi penale în privința lui Poprițac Mihail,

fără a fi indicate fapte noi sau recent descoperite, Colegiul menționează că faptul dat a format obiect de discuție la judecarea cauzei, atât instanța de fond cât și în instanța de apel, care s-au expus detaliat, dând o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune

Reieșind din totalitatea celor relatate supra, Colegiul constată, că în prezenta cauză nu se întrevide eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și ca urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată, instanța de apel, dând o apreciere corectă probelor administrate și examinându-le multilateral, s-a pronunțat asupra tuturor celor invocate în apeluri, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Vis-a-vis de pct. 8) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală invocat de recurenți, Colegiul remarcă că, sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate, corect a emis decizia prin care Poprițac Mihail a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Deși se invocă că Poprițac Mihail nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acestuia precum s-a solicitat în cererea de apel, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

De asemenea, din conținutul recursurilor declarate, se evidențiază că autorii critică aprecierea probelor administrate la caz, pe când aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa sunt juste iar criticile recurenților nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

În același context, Colegiul consideră că și pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel este una echitabilă, la numirea căreia s-a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, care este una deosebit de gravă, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, nu se

află la evidența medicului narcolog și psihiatru, are la întreținere 3 copii minori, și nu a întreprins careva acțiuni în vederea recuperării prejudiciului cauzat părților vătămate. Astfel, pedeapsa stabilită inculpatului va atinge scopul pedepsei penale prevăzute de art. 61 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, că argumentele invocate de către avocați în recursurile lor sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil respingerea acestora ca inadmisibile cu menținerea hotărârii contestate.

Cu referire la recursul declarat de către inculpat, Colegiul menționează că în conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei*.

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel cu participarea procurorului, avocatului inculpatului, Cebotari Stela, avocatului părților vătămate, Macovei Gheorghe, inculpatul fiind prezent doar la o parte din ședințele de judecată.

Dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 20 decembrie 2017, iar decizia motivată la 01 februarie 2018, la pronunțarea deciziei integrale fiind prezent doar procurorul, fapt confirmat prin procesul verbal al ședinței de judecată (f.d. 192-193, vol. XIII). Conform scrisorii anexate la materialele cauzei (f.d. 240, vol. XIII), copia deciziei a fost expediată tuturor participanților la proces la 01 februarie 2018.

Instanța de recurs precizează că inculpatul a fost prezent inițial la examinarea cauzei în instanța de apel, acesta fiind audiat în ședința de judecată din 13 martie 2017 (f.d. 22-23, vol XIII), ulterior fiind citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, nu s-a mai prezentat în ședință de judecată și ca urmare, Colegiul, prin încheierea din 10 iulie 2017, a dispus anunțarea în căutare a acestuia, fiind menținută în privința ultimului măsura preventivă sub formă de liberare provizorie sub control judiciar.

În aceeași ordine de idei se menționează că avocatul Cebotari Stela, care a reprezentat interesele inculpatului în instanța de apel, a depus recurs ordinar în numele acestuia, în termenul legal prevăzut de lege, iar potrivit mandatului de la f.d. 4, vol. XIV, rezultă că Poprițac Mihail a încheiat contract de asistență juridică cu avocatul Gafton Mihai, privind depunerea recursului la Curtea Supremă de Justiție, la 16.02.2018. Aceste momente certifică faptul că inculpatul, chiar dacă nu a fost prezent la pronunțarea deciziei integrale în instanța de apel, a cunoscut despre aceasta, având posibilitatea de a o ataca cu recurs ordinar în termenul prevăzut de lege.

Prin urmare, termenul de 30 de zile de contestare cu recurs ordinar al deciziei instanței de apel stabilit de art. 422 Cod de procedură penală, nu a fost respectat de către inculpat, deoarece recursul ordinar a fost declarat de acesta la 07 martie 2018, astfel, Colegiul consideră că recursul a fost depus peste termen, or termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din

dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 05 martie 2018, iar inculpatul, a avut reala posibilitate de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a declara recurs în termenul stabilit de lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul ordinar declarat de inculpatul Poprițac Mihail, este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către inculpat și de avocații săi, Gafton Mihai și Cebotari Stela, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui Poprițac Mihail, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 iulie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Victor Boico